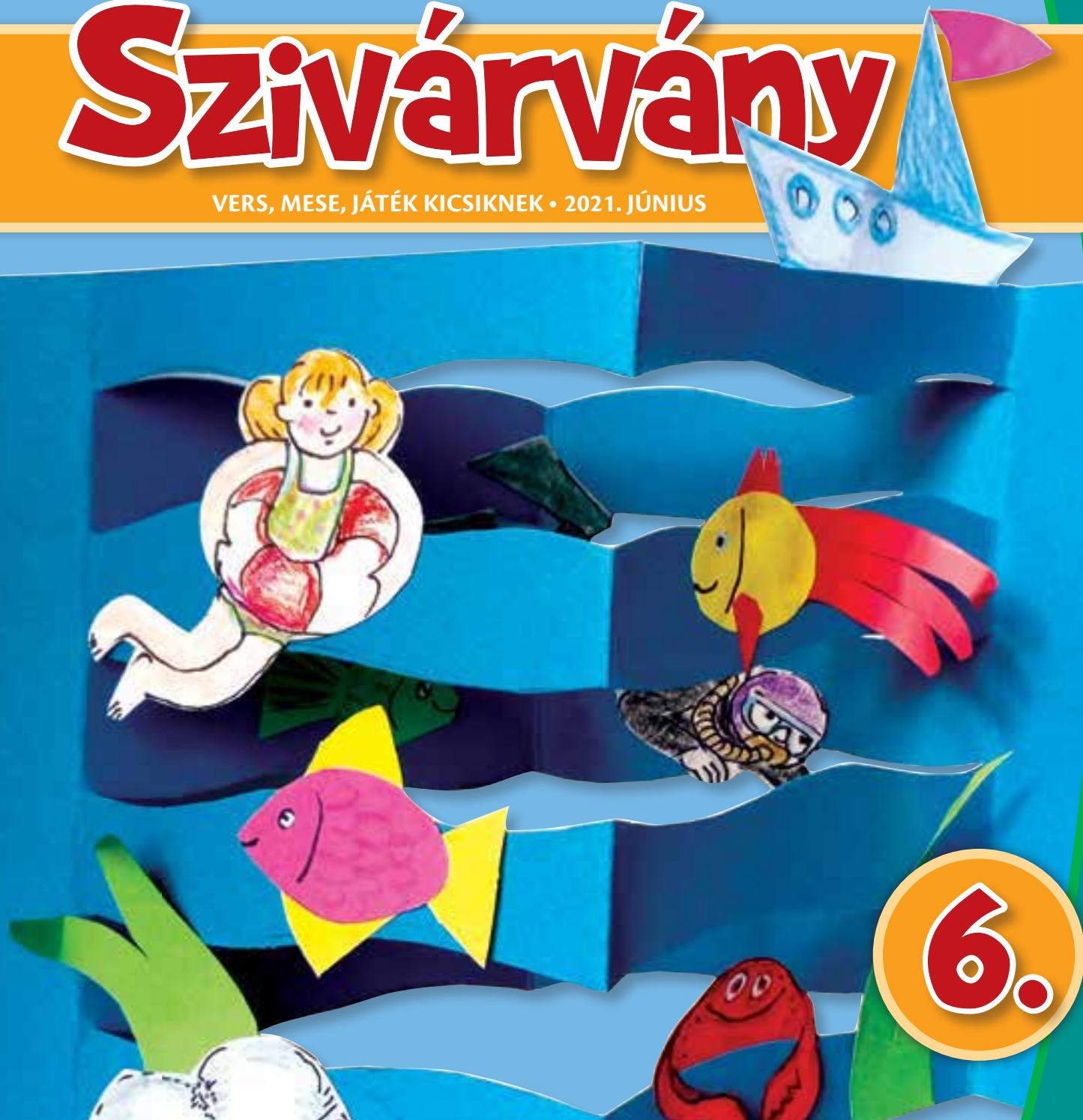

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KISIKNEK • 2021. JÚNIUS

6.

HÉTVÁRI ANDREA

Tavaszi felelgető

Fészekben a fióka
kíváncsi, már mióta!

- Miből van a napsugár?
- Széles égen fényfutár.
- Hát a tavasz micsoda?
- Gyöngyvirágos orgona.
- És a rügyek, és a fák?
- Kinyílik egy új világ.

Bimbó pattan, rügy fakad,
s nyár lesz itt egy perc alatt.

LŐRINCZ JÓZSEF

Kirándulók dala

Völgy ölén és hegy hátán
átível a szivárvány.
Ezerszínű jókedvünk
lobogózik felettünk.

Hullhat eső, havazhat,
ha belőlünk süt a nap.
Ez aztán a kutya kor,
mindenki csak kutyaagol.

BALEY ENDRE

Virág- bimbó

Ingó-bingó virágbimbó,
szellő suttog;
csalogat.

Nyílj ki, nyílj ki, egyre kéri,
bonts az égre
szirmokat.

Ingó-bingó virágbimbó,
kertem éke
te legyél!

Irigykedhet majd a világ,
enyém vagy,
csak az enyém.

SZŐCS MARGIT

Az eltolható birodalom

Polka, a képernyőszemű

Ha valakinek nincs szája, az nem tud beszélni vagy mosolyogni. De vannak kivételek.

Ilyen kivétel volt Polka is, a rongybaba, az Eltolható Birodalom legnépszerűbb lakója.

Polka puha pamutból készült. Anyus bárátnője varrta Mati születésnapjára. Csak a szeme volt üvegből, pontosabban két nagy, képernyőszerű üveggombból. Amikor a birodalomba került, még kedvesen mosolygott, ám piros szája a sok mosástól kifakult, végül teljesen eltűnt. Ugyanis Polka volt Mati alvó-

babája. A kislány, ha elálmosodott, a párnájára fektette, szorosan mellé bújtt, a baba ruhájával orrát simogatva. Néha a ruhácska egy-egy szögletét a szájába vette, amitől a babának egy idő után savanyú szaga lett. Minél savanyúbban illatozott Polka, annál jobban kedvelte Mati. Nem így Anyus, aki kislánya tiltakozása ellenére azonnal a mosógépbe tette az egyre halványabban mosolygó babát.

Polka nem keseredett el amiatt, hogy száj nélkül nem beszélhet, nem mosolyoghat, mert rájött, hogy mindezt a szemével is megteheti.

A szeme olyan lett, mint az igazi képernyő, és érdekesebbnél-érdekesebb dolgokat mutatott. Ha jó kedve volt, lepkék kergetőztek, méhek bukfenceztek benne. Amikor elszomorodott, felhők vonultak át rajta, futó záporokkal. Mi több, Polka gondolatai képekben elevenedtek meg az üvegszemen, akár egy film.

E változásnak legjobban játéktársai örültek. Folyton Polka szemét bámulták. Polka szemének képernyőjén mesefilmeket is nézhettek, mert a baba szeretett mesélni. Rövid időn belül társai annyira rabjává váltak, hogy ha Mati megunt a babaszemnézést, és játszani hívta őket, fülük botját sem mozgatták, vagy csak nyafogtak:

- Nem megyek, inkább játssz magadra...
- Pont most hagyjam ott a mesefilmet, amikor a legérdekesebb?

Mati végül megkérte Polkát, hogy kevesebbet meséljen.

De Polka képernyőszeme nem csak filmnézésre volt jó. Például egyszer Zelmira arra kérte, hogy ne gondoljon semmire. Polka teljesítette a papagáj kívánságát: szeme üresen csillogott, akár a tó vize. Zelmira csak illegett-billegett előtte, és addig páváskodott, bámulta magát a babaszem tükrében, míg a többiek megelégtették, és elkergették onnan.

A birodalom lakói közül mégis Rézinek, a bagolynak volt a legjobb dolga, ő egész éjszaka nézhette Polka álmait.

Mackót is elbűvölte a baba szeme. Így történt, hogy írt egy szem alakú képverset:

Szemedben
halrajok úsznak,
lepkék szállnak,
indák kúsznak.

A mese
megszületését
támogatta:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

HERVAY GIZELLA

Tévé-mese

Kobak készített egy tévét.

Egész nap nézte, és várta, hogy mikor fog nevetni. De csupa unalmas filmet vetítettek, sehogy se tudta elnevetni magát.

– Na, várj csak, Tévé! Rajzolk én neked egy olyan filmet, hogy három napig foghatom a hasam a nevetéstől.

Azzal rajzolt két óriást, de ezek olyan óriások voltak, hogy egyiknek a keze volt akko-

ra, hogy kilógott a képernyőről, a másiknak a lába. Így lett a nevük Kezenagy és Lábanagy.

Először Lábanagy kergette Kezenagyot, és egy perc alatt utolérte. Aztán Kezenagy kergette Lábanagyot, és sehogy se tudta utolérni. Ez nagyon mulatságos volt.

Lábanagy megunt, hogy sosem érik utol, visszafordult, bevárta Kezenagyot, és jól felpofozta. De rosszul járt, mert Kezenagy úgy visszapofozta, hogy kirepült a képernyőről.

Lábanagy dühösen szaladt vissza, és úgy fenébe billentette Kezenagyot, hogy háromszor bucskázott keresztül Lábanagyon, és tótágot állva pottyant vissza a földre.

Szerencséje volt, hogy Kezenagy elkezdett nevetni, hogy csak úgy ugrált a képernyőn. Talpra állt, és úgy fülön fogta Lábanagyot, hogy az meg se tudott moccanni. Így álltak moccanatlanul, míg Lábanagy észrevétlenül el nem gáncsolta Kezenagyot. Igen ám, de a hanyatt zuhanó Kezenagy magával rántotta a föléjét fogva Lábanagyot.

Így henteregték-verekekedtek, míg meg nem éheztek. Akkor aztán kibékültek.

– Mit együnk? – néztek egymásra. – Éhesek vagyunk! – panaszkodtak Kobaknak.

Kobak rajzolt nekik egy nagy tál szilvás gombócot.

Bekapott egy gombócot Kezenagy, bekapott egy gombócot Lábanagy, de olyan mulatságosan átlátszott a torkukon a gombóc, hogy hahotázni kezdtek. Erre a gombóc megakadt a torkukon. Kezenagy elkékült, Lábanagy el-

zöldült, és addig ugráltak, míg le nem ment a gombóc a torkukon.

Most pedig úgy elfáradtak, hogy lefeküdtek aludni. De Kobak csak egy ágyat rajzolt nekik, és Kezenagynak a keze, Lábanagynak meg a lába lógott ki az ágyból.

– Menj arrébb, mert elzsibbad a kezem! – lökte arrébb Kezenagy Lábanagyot.

– Menj te arrébb, mert elzsibbad a lábam! – lökte vissza Lábanagy Kezenagyot.

Addig-addig, míg mind a ketten kiestek az ágyból.

– Miért löktél ki? – állt fel dühösen az ágy egyik oldalán Kezenagy.

– Te löktél ki! – állt fel dühösen az ágy másik oldalán Lábanagy.

– Rád borítom az ágyat! – fenyegetőzött Kezenagy.

– Én borítom rád! – vágott vissza Lábanagy.

Kezenagy odébb taszította az ágyat, Lábanagy visszarúgta.

Kezenagy Lábanagyra borította, de Lábanagy se hagyta magát, addig rúgta, míg kiesett az ágydeszka. Most Kezenagy Lábanagy lábára húzta az ágyat, Lábanagy lába bennszorult, és úgy rúgott vissza lábán az ággyal, hogy Kezenagy keze is bennszorult.

Most aztán moccanni se tudtak. Úgy elkezdtek sírni, hogy Kobak három napig nevetett rajtuk.

CSEH KATALIN

Hold- vásárban

Hold fátyla, hold selyme,
csupa drága holdkelme!

Hold-vásárban jártam,
hold-kofákat láttam.

Kiabálták: Tessék, tessék,
erre van ezüst hold-festék!

Rikkantották: Jöjjenek már,
ma nyílt meg az újhold-bazár!

Most vegyenek holdvilágot,
és egy csokor holdvirágot!

A hold-vásár egész héten
zsibong-zsibong a nagy éjben.

CSOÓRI SÁNDOR

Rikoltások

Adjatok egy szalmaszálat,
hadd fúvom föl ezt a házat,
föl az égre hadd fújjam,
ahol a Hold közel van!

Ha járnátok arrafelé,
betérnétek estefelé,
s pihennétek félórát,
aztán mennétek tovább.

Rajzolj ide növekvő, fogyó
és teliholdakat!

A két jó barát

Brazil mese

DORNBACH MÁRIA fordítása nyomán

Volt egyszer két kisfiú. Nagy barátságban éltek, együtt játszottak, együtt csatapultak, minden örömet-bánatukat megosztották egymással. A többiek irigykedve nézték, hogy a két kisfiú mekkora barátság-

ban van egymással, akadtak, akik még csúfolkodtak is velük emiatt. De a két fiú nem törődött velük. Az irigyek mérgükben elmentek Esuhoz, a gonosz ördögfiókához. Ez a minden hájjal megkent Esu állítólag az erdőben lakik, szarva és farka van, mások szerint viszont a városban él, frakkban és cylinderben sétafikál. Egy biztos, hogy Esu nagyon csintalan, bajkeverő fajta, kedvenc szórakozása, hogy másokat egymásnak ugraszt. Nem is kérette magát sokáig, gyorsan belegyezett abba, hogy a két kisfiú életét megkeserítse.

Érett már a kesudió, a két kisfiú is elment diót szedni. Fölmásztak két egymás mellett álló fára. Forrón sütött a nap, a fiúk meghúzódtak a lombok árnyékában, kosárba szedték a gyümölcsöt és időnként átkiabáltak egymásnak.

Hirtelen alattuk az ösvényen feltűnt egy frakkos, cylinderes úr. A fiúk csak bámulták, nem is sejtették, hogy a rosszban sántikáló Esu az, aki azért jött, hogy összeugrassa őket. A furfangos ördögfiókka olyan frakkot húzott, aminek egyik fele piros, a másik pedig fekete volt.

– Nézd csak – mondta az egyik fiú –, láttál valaha piros frakkot?

– Pirosat? Annak az úrnak fekete frakkja volt – mondta a másik fiú.

– Dehogyan fekete! Piros volt az, mint a rózs! – szólt az egyik.

– Hogy lett volna piros! Jól láttam, hogy fekete, mint a szén! – szólt a másik.

– De hiszen piros volt, ha mondom! – dühöngött az egyik.

– Fekete volt, esküszöm! – fújtatott a másik.

– Piros! – üvöltött az egyik.

– Fekete! – süvöltött a másik.

És bizony alaposan hajba kaptak. Leugrottak a fáról, kivörösödve kiabáltak egymásra, épp, hogy ölre nem mentek. Mind-egyik hevesen védte saját igazát, sehogyan sem tudtak megegyezni, hogy piros volt a frakk, vagy pedig fekete. Egyik váltig állította, hogy piros, a másik pedig, hogy fekete. Végül duzzogva visszamásztak a fára, és megfogadták, hogy többet egy szót sem szólnak egymáshoz.

Esu egy fa mögül leskelődött. Gondolta, még jobban összeveszíti őket, úgyhogy most megfordult, és úgy haladt el az ösvényen, hogy mindkét fiúnak a másik oldalát mutatja. De nem sikerült a csel, mert megszólalt az egyik fiú:

– Nocsak! Ez a frakk valóban fekete. Igazad volt!

– Dehogy, most látom, hogy piros a frakk, vagyis neked volt igazad! – mondta a másik.

– Nem, nem, nem – mondta a másik, aztán elnevette magát. – Tudod mit, ne kezdjük elölről. Piros, fekete, kit érdekel? A csoda vigye el!

És jót nevettek az egészen. Esu pedig dühösen forgolódott, de hiába, mert a két fiú többet ügyet sem vetett rá.

BALAJTHY FERENC

Madár sem jár

Erre már a madár sem jár,
csak egy vekker kattog.
Ha elbújtok a felhők közt,
tudom, jól elvagytok!

Nap neveli, eső mossa,
szép szirom-ruhátok.
Csillagközi táncot ropnak
ott fönns mind a lányok.

Erre nem jár a madár sem,
veled csak én szállok.
Ha behunyod két szemedet,
akkor majd meglátod!

© POJOM EDITH

A stylized illustration of a young boy with brown hair, wearing a green and white striped shirt and grey pants, standing on a red surface and looking out a window. A white dog with black ears and a green patterned scarf is standing next to him, also looking out. The window shows a dark blue night sky filled with white stars. A small, yellow and black striped beetle is perched on the window frame. The background outside the window is dark with some green foliage.

Hinta, palinta,
vígán szól a pacsirta.
Lökd meg, pajtás, a hintát,
érjük el a pacsirtát!
(Bihari gyerekmondóka)

BALEY ENDRE

Csillaghinta

Az ég most szétfolyt tinta.
Szellőben ring milliárd
csillaghinta,
még a hold is
előbandukol,
arcán a megszokott,
félszeg mosoly.
Egy bogár az
ablakhoz koppan,
de én csak gyönyörködöm,
gyönyörködöm
a hintázó csillagokban.

Kettő, csipkebokor vessző

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy udvar. Ennek az udvarnak a végében állt egy göcsörtös cseresznyefa. Annak az árnyékában élt Hangya mama tíz gyermekével. Egy júniusi estén szokatlan nyüzsgés támadt az udvaron.

– Gyere már, nézd meg – rángatta Kvintusz Kvartuszt.

– Szó sem lehet róla. Holnap felelek, még csak annyit tudok, hogy *Edward király, angol király, léptet fakó lován*, és nem találok a könyvet! – csapkodott Kvartusz.

– Ha nem léptetünk szaporán, baj lesz! – mondta Kvintusz, és a csipkebokor fele rángatta Kvartuszt.

A csipkebokor mellett Szexta és Oktáva állt.

– Nézzétek, mekkora tó lett ide! – mondta Szexta a fiúknak. – Vihar után kijöttünk gyűjteni. Az eső mindenfélét lever a bokorról. Szirom, levél, kész kincsesbánya!

– És akkor láttuk, hogy most már tavunk is van – mondta Oktáva.

– Mi az a fehér folt? – kérdezte Kvartusz.

– Erről beszélék! – mondta Kvintusz. – Az ott egy vitorla. És Nónusz meg Decima, tutajon! Mama haragudni fog, hogy senki sem figyelt oda rájuk. Fussatok,

kerítsétek elő Tercáékat és Prímuszt.

– Hogy mondhatod, hogy senki? – fújta-tott Kvartusz. – Nem Szeptimuszon volt a sor? Hol van Szeptimusz?

– Ott fekszik az árnyékban – mutatta Kvintusz. – Valamit olvas, szokás szerint.

– Mit csinálsz, te könyvkukac, miért nem vigyáztál a kicsikre? – dörrent rá Kvartusz Szeptimuszra.

– Mi van? Hát ott barkácsolnak a tóparton, valami túskefával piszmogtak egész délután.

– És te mivel piszmogtál, hogy nem láttad őket tutajra szállni?

– Tutajra? Milyen tutajra? Én rémverset olvastam. *Fegyver csörög, haló hörög, a nap vértóba száll. Ötszáz bizony, dalolva ment lángsírba velszi bárd* – szavalta Szeptimusz.

– A könyv! Hogy kerül hozzád? – kérdezte Kvartusz.

– Nónusz adta. Hogy ne unatkozzam, amíg rájuk vigyázok. Nagyon nagy dologban voltak. Égett a kezük alatt a munka. Valami olyasmit mondtak, hogy Nónusz az ács, Decima a hajósinas, és nemsokára körülvitorlázzák a földet – mondta Szeptimusz. – Ezek a kicsik folyton össze-vissza beszélnek.

– Össze-vissza, most meg tessék, tutajra szálltak! – mondta Kvintusz. – Mit mondunk Mamának?

– Semmit! – mondta Prímusz. – Megmentjük őket! Szekundának van egy ötlete.

– Látjátok azt a vesszőt a túloldalon? Megkerüljük a tavat, megfogjuk, sok kéz sokat bír, benyúlunk vele, és kihúzzuk a két tekergőt – mondta Szekunda.

– Ha nem sikerül, lángsírba küldjük Szeptimust! – mondta Kvartusz.

De senki sem ment lángsírba, mert a tutajosokat sikerült baj nélkül a partra terelni.

– Jó ez a csáklya – mondta Terca –, de azért nem volt könnyű!

– És ha meggyújtjuk, fáklya lesz belőle – vigyorgott Szeptimusz.

– Én a te helyedben hallgatnék és meghúznám magam! – mondta neki Kvartusz. – Kérem a könyvet. Mehetek verset tanulni.

– *Körötte csend, amerre ment, és néma tartomány* – mondta Szeptimusz, és sajnálkozva átnyújtotta Kvartusznak Arany János Balladáit.

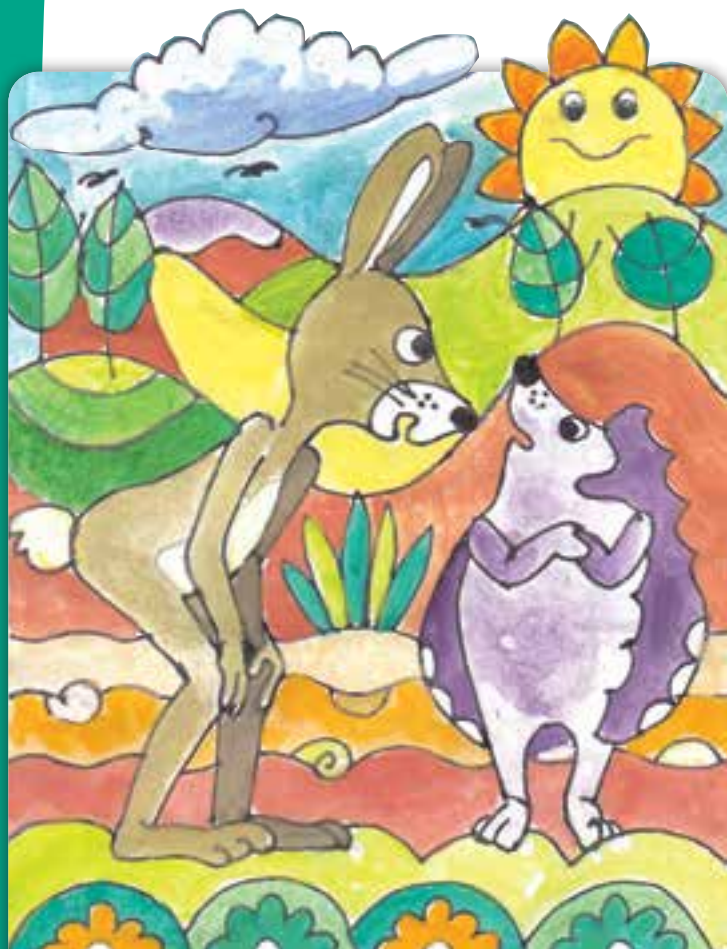
A mezei nyúl és a sündisznó

Magyar népmese

Egyszer egy szép nyári napon kint a mezőn találkozott egy mezei nyúl egy sündisznóval.

– Te sündisznó, ezekkel a horgas lábakkal hogy mersz te megindulni, hogy is tudsz te menni? – bosszantotta a nyúl a sündisznót.

– Én ezekkel a horgas lábaimmal jobban futok, mint te azokkal az egyenesekkel! – vágott vissza a sündisznó.

– Én azt nem hiszem! – mondta a nyúl.

– Na, ha nem hiszed, akkor fogadjunk! – így a sündisznó.

Fogadtak. Mikor a fogadás megvolt, akkor azt kérdi a nyúl a sündisznótól:

– Na, mikor futunk?

– Holnap reggel – felelt a sündisznó.

– Miért nem most? – kérdezte a nyúl.

– Azért, mert haza kell mennem, hogy egyek. Holnap reggel nyolc órakor itt legyünk mind a ketten.

A sündisznó hazament. Otthon a felesége várta az étellel. Miután megvacsoráztak, elmesélte a feleségének, mi történt.

– Fogadtam a nyúlal, hogy én jobban futok, mint ő.

– Ne számárkodj, hát hogy tudnál te jobban futni, mint a nyúl? – kérdezte a felesége.

– Hagyd csak el, majd kiokoskodjuk! – felelte a sündisznó.

Másnap reggel felkeltek, megreggeliztek, és kimentek a mezőre. De nem oda mentek, ahol a nyúlal találkozniuk kellett, hanem a mező másik végére, és ott a sündisznó beállította a feleségét az egyik barázdába.

– Amikor a nyúl a másik barázdán ideér, akkor te kiáltsd, hogy „Én már itt vagyok!” – mondta neki.

Akkor a sündisznó visszament a mező másik végére, s találkozott a nyúlal.

– Szervusz, nyúl koma!

– Szervusz, sündisznó koma!

– Eljöttél?

– Eljöttem!

– Na, hát futunk?

– Futunk.

– Na, de hogy futunk, hogy jobb legyen? – kérdezte a mezei nyúl.

– Én futok az egyik barázdában, te a másikban, hogy ne akadályozza egyik a másikat a futásban. A nyúl megállott az egyik barázdában, a sündisznó a másikban. Akkor a sündisznó azt mondta a nyúlnak:

– Én számolok, háromra elrugaszkodunk. Egy, kettő, három!

Akkor mind a ketten nekirugaszkodtak, de a sündisznó csak kettőt ugrott, s lebújt a barázdába. De a felesége ott volt a mező másik végében, s mikor a nyúl odaérkezett, akkor rákiáltott:

– Én már itt vagyok!

Akkor azt mondja a nyúl:

– Nem volt jól, még egyszer futunk!

Akkor visszafordultak, s kezdtek visszafele futni, de a sündisznó felesége is csak kettőt ugrott, s lebújt. A nyúl futott, úgy, hogy annál jobban még nem futott soha. Mikor a túlsó végéhez érkezett, a sündisznó azt kiáltja:

– Én már itt vagyok!

– Nincs jól, még egyszer futunk!

Visszafele is megfutamodtak. A sündisznó lebújt, a nyúl pedig futott tőle telhetőleg. A mező túlsó végén a sündisznó felesége szintén kiáltja:

– Én már itt vagyok!

– Nincs jól – mondja a nyúl –, még egyszer futunk, negyedszer.

Csakhogy a nagy futásba belefáradt a nyúl lába, félúton elesett, nem bírt továbbmenni. A sündisznók megnyerték a fogadást. Hazamentek nagy kacagva, s máig is élnek, ha meg nem haltak.

CSÁVOSSY GYÖRGY ISTVÁN

Dinó Demeter

Dinó Donna harminc tonna,
fiacskája, Demeter,
folyton-folyvást felesel.
Nagy a nyelve, bár őkelme
inkább többet lefetyelne,
mert még elég pirinyó,
akkorka, mint egy tinó.

Dinó Donna váltig mondta:

– Egyél fiam, Demeter,
különben nyápic leszel!
Ha megeszed az abrakod,
gömbölyödik az alakod.
Az adagod száz kiló;
egyél, legyél nagy dinó!

– Mit dohogsz, már nagy vagyok! –
fenekedik Demeter,
aki mindig felesel.

Megdorgálja a mamája:

– Szedte-vette huncutkája,
nyeljed már az abrakot,
s ne bámuld az ablakot!

DINÓ
DONNA

DINÓ
DANI

Számold meg a dinógye-
reket és játékszereiket!
Te mivel szeretsz játszani?
Melyik lehet Dinó Dani,
Dinó Donna és Dinó
Demeter? Kösd össze
a nevükkel!

DINÓ DEMETER

Labdával a hóna alatt
Dinó Dani bekopog:
– Majszolj már, te kis konok!
Egy nagy sereg dinógyerek
kint labdázik, pezseg, cseveg.
Régen elmúlt már a dél,
vár reánk a játszótér!

Ki nem nyeldel, hanem nyelvel,
azt mondja a regula:
bizony, nem mehet oda!
Szobafogság nem jó dolog,
Demeter hiába morog.
Nem válogat azóta,
mázsát hízik naponta.

Számozd meg a képeket aszerint,
ahogy a kis dinóból nagy dinó lesz!

TÓTH ÁGNES versei

Volt egy mosoly

Volt egy mosoly, elgömbült.
Volt egy könnyecsepp, legördült.
Volt egy álom, elröpült.

Jött a jókedv, nevetett.
Letörölt egy könnyecseppet.
Álmot rajzolt, még szebbet.

Volt egy váram

Volt egy váram, szép és formás,
légből készült, csuda pompás.
Három évig laktam benne,
szépítgetve, díszítgetve.

A lámpám is csillagból volt,
kölcsön adta a telihold.
Volt egy csodás állatkertem,
kedvenceim etetgettem.

Tigrist, zebrát, tapírt, pandát,
meg egy Dinót, őslény-fajtát.
A légváram emelete
mesehősökkel volt tele.

Ám egy nap egy vaksi sárkány
váramnak ütközött kábán.
Földre hulltam, nem szépítem,
most a kőházam építem.

Színes álmok, gömböcskék

Szálldogál a sok buborék,
színes álmok, gömböcskék.
Csillognak a nap fényében,
piros, sárga, zöld meg kék.

Az egyikben magam látom,
a másokban hűgomat.
Gyermeknapon együtt fűjjük
álom-buborékunkat.

Elkísérnek felnőtt korig,
bennük szép tündérmesék.
Színes varázs-buborékok,
soha nem pukkannak szét.

Gyermek- napon

Körhintán úsznak
körbe a vágyak,
színes pillangók
szivárványba szállnak.

Gyöngykacagások
szerte gurulnak.
Kacsaláb paloták
körbeforognak.

Sárkányok potyognak
kéményből lefele.
Kiáltom: – Kis kardom,
hüvelyből kifele!

Vágjad a gonoszt,
szabdald száz fele!
Hulljon a porba
százhetvenhét feje!

Nagy Kriszta négyfalusi, Stăngeran Milán
József szatmárnémeti, Godza Viktória-Júlia,
Szabó Eliza Zsuzsánna zilahi, Tarr Zsófia nagy-
várad, Hegyeli Hilda zabolai olvasóink rajzai.

Lyukas a napernyőnk, és Cincin csak lustálkodik. Segítsetek megtalálni az odailő foltokat, majd kössétek össze a foltot a lyukkal.
Máris megfoltoztuk a napernyőt!

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

Pufika

ÉS A
PANCSOLÁS

Egész nap
lazulok!

Nincs egy perc
nyugtom!

Hadd hűsüljek
én is!

Ez az én jó
cicaszívem!

Hadd hűsüljek
én is!

Gyere!

Csak a szomszéd
cica meg ne
lásson! Oda lesz
a hírnevem!

Brendit
jól megfű-
rösztyük,
nem lesz
büdi!

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Mezítlábas kaland

Nyáron a kerti gyepen csuda jó móka mezítláb lófrálni, birkózni, hancúrozni. Egy alkalommal Barnabás keservesen jajgatva ugrált be fél lábon a házba, hogy ott a talpába mélyedt szörnyű tövist Kiskertész nagypapa kiszedje.

– Nem tövis, csak aprócska tüske – helyesbített mosolyogva nagypapa, orra hegyére tolt szemüvege fölött a pityergő lurkóra nézett, s nyugtatóan kacsintott egyet. Miközben ellátták a sérülést, amihez Dorottya fontoskodva hozta a fiók mélyéről a fertőtlenítőt és a sebtapaszt, nagypapa tovább magyarázott.

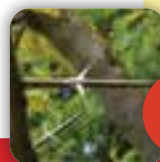
– A növényeknek kevés lehetőségük van arra, hogy a legelésző állattól vagy a közelükben ugráló gyerektől megvédjék ágaikat, leveleiket, virágaikat és termésüket. Védelmi céllal kifejlesztett fegyvereik a tüske és a tövis. A tüske mérete kisebb, a növény felületén, leginkább a száron fejlődik, és mivel könnyen letörik, a száraz tüske gyakran a fűbe hull. Ilyen például a rózsa és a szeder tüskéje. A tövis a tüskénél nagyobb, és nem a hajtások felületén nő, hanem ő maga is a növénynek egy módosult, szúróssá, keménnyé vált hajtása, amit nehéz lenne eltávolítani. Ilyen fegyvere van például a kökénynek, a vadvadkörtének vagy az akácnak.

TÜSKE

TÖVIS

Jelöld zöld színnel a tüskés növényeket, pirossal pedig a tövises fajtákat!

Karikázd be azt az anyagot, ami nem való mezítlábas ösvény kialakításához!

Az esetből okulva Kiskertész nagypapának remek ötlete támadt.

– Készítsünk mezítlábas ösvényt! Szükségünk lesz homokra, apróbb és durvább kavicsra, fűnyesedékre, csuszára (így nevezte nagypapa a kukoricacsutkát), fenyőtobozra! Miközben a felsoroltakat a kert különböző pontjairól egy nagy talicskába gyűjtötték, a gyerekek jó szokásukhoz híven kíváncsiskodni kezdtek.

– Mire jó a mezítlábas ösvény, nagypapa?

– Ezen az ösvényen bátran játszhattok majd

mezítláb, nem kell attól tartani, hogy bármi megsúrja vagy felsérti a talpatok.

– És minek ez a sokféle anyag? – érdeklődött Barnabás.

– Mezítláb járni jó! Mezítláb járni egészséges! Mezítláb járni kaland! Minél többféle anyagon jársz, annál több inger éri a talpad, s ez fejleszti az egyensúlyérzékelt, erősödnek a lábizmok, helyesen fejlődik a csontozat, ügyesedik tőle a láb, fejlődik az érzékelés. Nóra, aki hamarosan járni tanul, nagy hasznát veszi majd mindezeknek!

Az ösvény néhány óra alatt elkészült: egy szakasza homokkal, egy szakasza apróbb, egy másik pedig durvább kavicsal volt borítva. Következett egy résznyi fűnyesedék, majd kukoricacsutka, s végül a fenyőtoboz. Nagy kaland volt ezeken egész nyáron mezítláb futkosni, tipegni. Nem kellett többé a szúrós tüskéktől sem tartani. Barnabás és Dorottya már csak azt lesték, mikor teszi meg kistesójuk, Nóra az első lépéseket, hogy neki is bemutathassák, milyen pompás mezítlábas kifutópályát varázsoltak neki.

Lesd meg te is!

**Készítsetek otthon vagy az óvoda
kertjében mezítlábas ösvényt!
Küldjétek róla rajzot, fényképet!**

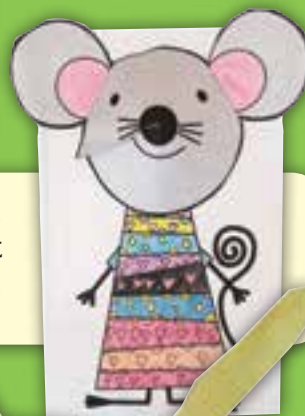
Hullámozó papiros

Vajon melyik hajó úszik jobban?
A parafadugóból, a befőttes üveg
fedeléből készült, vagy a papírhajó?

Papírgurigára színes krepp-papír-
csíkokból ragassz lobogót, díszítsd
kedved szerint. Ha elkészült, szaladj
ki vele a szabadba!

Egér és cica jól megfér egymással alkotói,
Hover Judit tanítónő másodikos diákjai közt
Kolozsváron, a Brassai Sámuel Líceumban.

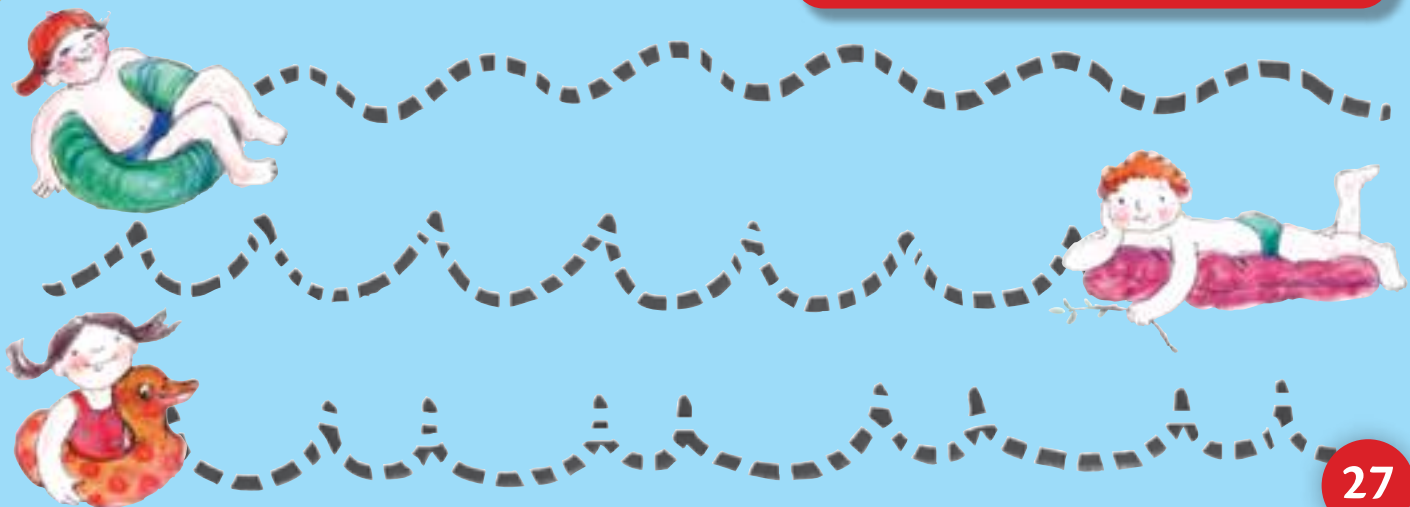
Papírszövessel díszítheted a rajzaidat,
ha párhuzamos csíkokat metszel bele,
és abba szövöd a színes papírsávokat.

Lipinka

Vágd ki a kört, hajtsd ketté a szaggatott vonal mentén. Megpöccintve lipinkáznak a gyerekek, a dinók.

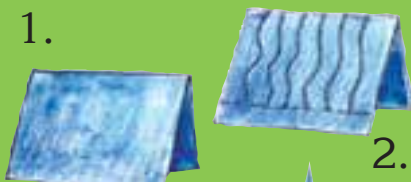
Kövesd ceruzáddal a víz hullámzását!

Víz alatt, víz fölött

Karton-mellékletünkből készítsd el a címlapon látható tengeri kézimunkát. Hajtsd kettőbe a kék lapot, a hullámos vonalak mentén vágd be, a szaggatottnál tűrd be a széleket. Minden második hullámot a minta szerint hajtsd hátra, majd ragaszd rá a kivágott formákat.

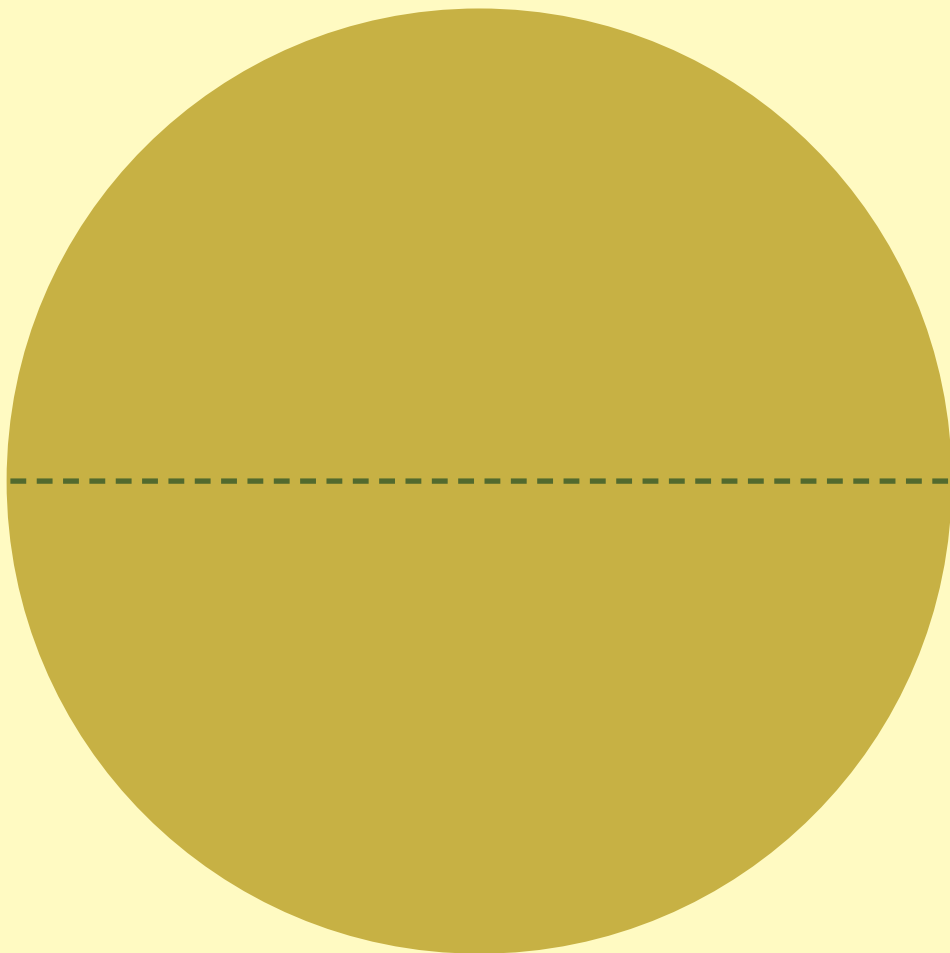
1.

2.

Rajzolj annyi fagyigombócot, ahányat a mellette levő szám mutat!

A maszkos önarcképet
Gyerő Barnabás, kolozsvári
olvasónk küldte.

Festve, vágva, ragasztva
elképzeld egy tengeri
lubickolást.

Túrterebesen, Májer Enikő osztályában
kékre festett papírtányérban rendeztek
be vízi világot a gyerekek.

A harmonikaszárnyú
pillangót **Kecskés Rebeka**
árpádi olvasónk készítette.

Kedvenc rajzolt törülköződön napoz-
hatsz, ha külön lapból vágod ki, és
ragasztod rá a napozó figurát.

A **hadadnásdi Méhecske** osztály jelképe
Sipos Tünde tanítónő irányításával készült
papírgurigákból, Kindertojás-dobozkákból.

Csipike postája

Sziasztok! Hamar elszállt ez a tanév, sajnos alig vettük észre, a sok új szabály között rendetlenkedni se igen lehetett. Nagyon remélem, hogy ősszel már szabadon járhatunk-kelhetünk. Megvallom, nekem már igen hiányzik, hogy szemtől szemben is lássalak Benneteket! Köszönöm a sok szép rajzot, levelet, kézimumkát! Élveztétek a nyarat, töltsetek minél több időt a szabadban. Képzeljétek, még

Rettenetes Réz úr is azt üzeni: kint tágasabb! És akik szorgalmasan leveleztek velem: **Püsök-Benet Márk**, **Oláh Kata**, **Zilah**; **Molnár Emese**, **Kolozsvár**; **Takács Balázs**, **Segesvár**; **Áros Mátyás**, **Négyfalu**; **Pápai Johanna**, **Marosvásárhely**; **Béczi Botond**, **Szilágycseh**; **Pap István**, **Nagyvárad**; a **kolozsvári** Babszem Jankó Óvoda; az **egri** óvoda; a **nagyvárad**i Szent László Római Katolikus Teológiai Líceum Óvodájának nagycsoportosai; a **négyfalusi** Zajzoni Rab István Iskola előkészítő; a **nagyvárad**i Szacs vay Imre Iskola I. B; a **szászrégeni** P. Maior Líceum I. B; a **marosvásárhelyi** Liviu Rebreanu Iskola II. E; a Tudor Vladimirescu Iskola I. C és II. C; a **szatmárnémeti** Rákóczi Ferenc Iskola I.; a **kolozsvári** Református Kollégium I.; a Brassai Líceum II.; a **zilahi** Református Wesselényi Kollégium I. osztálya; a **szalárdi** I. B; a **nyárádszeredai** I. B; az **árpádi** I.; a **krasznai** I. B; a **csíkszentdomokosi** I. A; a **szalárdi** I. B; **zabolai** előkészítő és I. osztály; **csíkszentgyörgyi**, **csíkmenasági**, **mezőfényi** olvasóink.

Bányai Vivien,
Szatmárnémeti

Szászgáspár Tímea,
marosvásárhelyi
olvasónk a *Tündér Ilona* című mesét
illusztrálta.

Czirmay Júlia
dési tanítvá-
nyainak renge-
teg rajza közül
nehéz kivá-
lasztani a leg-
szebbeket.

A gyulakuti előkészítősek, **Szabó Irén** tanítónő osztálya, lelkes olvasóink.

Kovács Anna,
Szováta

Vita Lili csomafalvi olvasónknak bámulatos, Szivárványból elkészített kézimunka-gyűjteménye van!

Gyulai Botond I. osztályos a nagyváradi Szacsvey Imre Iskolában, **Szilágyi Mária** osztályában. A *Futrinka utca* című meséhez készített többoldalas illusztrációt.

Marosvásárhelyen, a N. Bălcescu Iskolában, **Dobos Ágota** tanítónő előkészítősei papírforgókkal várják a vakációt.

**E lapszám
támogatói:**

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

Címlap:

**Kézimunka-
mellékletünk**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XLII. évfolyam, 444. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: LÁSZLÓ NOÉMI. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlap-
szerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.ziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L.
CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike- képtár

Kántor Dávid,
Dés

András Kristóf,
Csíkménaság

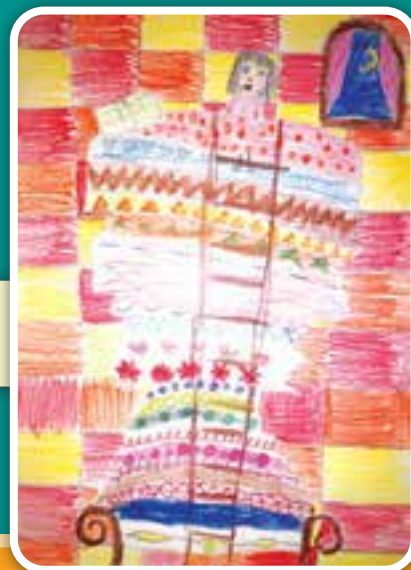
Lukács Ákos,
Szászrégen

Benedek Kincső,
Ivó

Tallósi Anikó,
Szalárd

Szőke Tímea,
Marosvásárhely

Ára 5 LEJ

A kézimunka leírását a 28. oldalon találod!

BAK SÁRA rajzai

Víz alatt,
víz fölött

